گاهی قیـد حالت به صورت جملهٔ اسمیّه همراه با حرف «واو حالیّـه» و به دنبـال آن یک ضمیر می‌آید؛ مثال:

الف. رَأَیْتُ الْفَلّاحَ وَ هوَ یَجْمَعُ الْمَحصولَ.	ب. أُشاهِدُ قاسِماً وَ هوَ جالِسٌ بَیْنَ الشَّجَرَتَیْنِ.
کشاورز را دیدم، در حالی‌که محصول را جمع می‌کرد.	قاسم را می‌بینم، درحالی‌که میان دو درخت نشسته است.
	

■ در جملهٔ الف قید حالت به صورت ماضی استمراری ترجمه می‌شود.

آزمایش کن ضرورت را. ترجمه کن آیات کریمه را، پس معین کن حال را.

اِخْتَبِرْ نَفْسَكَ. تَرْجِمِ الْآیاتِ الْکَریمَةَ ، ثُمَّ عَیِّنِ «الْحالَ».

صاحب‌حال

۱ـ ﴿... وَ خُلِقَ الْإِنسانُ ضَعیفاً﴾ اَلنِّساء: ۲۸

حال

وانسان ضعیف آفریده شده است.

۲ـ ﴿وَ لا تَهِنوا[1] وَ لا تَحْزَنوا وَ أَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ ...﴾ آلِ عِمران: ۱۳۹

حال‌جمله اسمیه

سست نشوید و اندوهگین مباشید درحالی که شما برترید

۳ـ ﴿کانَ النّاسُ أُمَّةً واحِدَةً فَبَعَثَ اللهُ النَّبِیّینَ مُبَشِّرینَ ...﴾ اَلْبَقَرَة: ۲۱۳

صاحب‌حال حال

مردم امتی یگانه بودند آنگاه خداوند پیامبران را بشارت دهنده فرستاد

۴ـ ﴿یا أَیَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعي إِلیٰ رَبِّكِ راضِیَةً مَرْضِیَّةً﴾ اَلْفَجْر: ۲۷ و ۲۸

حال حال

ای نفس مطمئن بازگرد به سوی پروردگارت خشنود و پسندیده

۵ـ ﴿إِنَّما وَلِیُّكُمُ اللهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذینَ آمَنُوا الَّذینَ یُقیمونَ الصَّلاةَ وَ یُؤْتونَ[2] الزَّکاةَ وَ هُمْ راکِعونَ﴾ اَلْمائِدَة: ۵۵

حال‌جمله اسمیه

سرپرست شما تنها خدا و پیامبرش و کسانی‌اند که ایمان آورده‌اند، آن کسانی که نماز را برپا می‌دارند و زکات می‌دهند درحالی که در رکوع هستند.

۱- **لا تَهِنوا:** سُست نشوید (وَهَنَ) ۲- **یُؤْتونَ:** می‌دهند (آتیٰ)